

بیشتر از گذشته هستیم؛ زمانی که دانشجوی رشته مرمت بودم و می‌خواستیم درباره رشته تحصیلی‌ام به کسی توضیح دهیم، گوش‌های رنگ می‌زد، تا مدت‌ها به خانه‌های تاریخی «کلنگی» می‌گفتند. همین که الان در جامعه ما به تشبیه بافت تاریخی شیراز عکس‌العین نشان داده می‌شود، یعنی آگاهی، اقبال و رویکرد جامعه درباره بناهای تاریخی تغییر کرده است و ارزش آن‌ها را درک کرده‌اند.

اسدالله رش یکی دیگر از نقاط قوت مرمت در ایران را حضور کارشناسان با تجربه و نیروهای ورزیده (استادکاران) در این حوزه دانست و اظهار کرد: استادکاران ماهر قبل از انقلاب و چند سال بعد از انقلاب استخدام اداره کل باستان‌شناسی و سازمان میراث فرهنگی بودند، اما از سی سال پیش جوان‌هایی که درس این رشته را خوانده بودند کنار استادکاران ماهر وارد این حوزه شدند تا با استفاده از تجربیات آن‌ها مهارت کسب کنند. خیلی از این جوان‌ها استعدادهای سازمان‌های دولتی نیستند و تیم‌های مرمتی از توان و تجربه آن‌ها استفاده می‌کنند. بنابراین من فکر نمی‌کنم که استادکاران کنار گذاشته شده باشند. در عین حال متأسفانه برخی از همکاران هستند که خود را بی‌نیاز از تجربه استادکاران می‌دانند و آن‌ها را کنار می‌گذارند.

مرمت، کار عدله و پنهانی نیست
او افزود: بنابراین وضعیت مرمت در ایران نامطلوب نیست، اما دلایلی هم وجود دارد که نشان‌دهنده ضعف‌هایی در این حوزه است؛ مرمت یک اتفاق فیزیکی عمده و پنهانی نیست، بلکه یک فرایند علمی است و از لحظه‌ای که با پلتی تاریخی مواجه

می‌شود، پس هر بنای تاریخی بر همین قاعده در حال فرسایش است. هر اثر تاریخی به حفاظت و مرمت نیاز دارد که در دوره‌های کوتا مدت و بلندمدت انجام شود و فرایند فرسایش آن کنترل و به عمر آن افزوده شود.

این کارشناس مرمت با بیان این که یکی از آسیب‌هایی که در برخی از مرمت‌ها رخ می‌دهد، آسیب به هویت اثر تاریخی است، اظهار کرد: برخی از بناهای تاریخی در شهرستان‌ها پس از مرمت، معمولاً هم بیشتر معماری بدون در نظر گرفتن اصول حفاظت و مرمت حتی قوانین میراثی ملی، با دخل و تصرف‌های زیادی که در بنا انجام می‌دهند باعث این اتفاق می‌شوند. بنای تاریخی مانند یک متن تاریخی است، هر کلمه و جمله‌ای از آن که به سلیقه ما تغییر کند آن متن سندیت و هویت خود را از دست می‌دهد. هر تغییری باید با هدف حفاظت آن و یا حفظ‌نمایی برای حفاظت آن باشد، نه برای زیبای‌تر کردن آن. بر این اساس مرمت‌گر حق فضیلت، در اثر تاریخی را ندارد.

او ادامه داد: در مرمت، اصلی به نام برگشت‌پذیری داریم، البته در مواردی این اصل رعایت نمی‌شود و یا امکان رعایت آن وجود ندارد. اما کارشناسان مرمت باید در تلاش باشند حتی‌الامکان این اصل را رعایت کنند. این اصل پیش‌بینی کرده که ممکن است در مرمت بنای تاریخی اشتباهی رخ دهد و با رعایت این اصل، آن اشتباه قابل اصلاح می‌شود. اگر فاجعه‌ای در مرمت بنای تاریخی رخ دهد مانند استفاده از سازه بتنی در یک بنای ۲۰۰ ساله که

گردانیم. پس هویت بنای تاریخی مخصوصاً یکی از عناصر مختلف است که در مطالعه بنا و اثر تاریخی آن‌ها را خواهیم شناخت و باید در حفاظت حداکثری آن‌ها تلاش کنیم.

او در عین حال اضافه کرد: برخی از بناها طوری مرمت می‌شوند که حس تاریخی بنا از آن‌ها گرفته می‌شود. شاید این مرمت به لحاظ فنی اشتباه نباشد، اما آن حال و هوای بنای تاریخی و خاطره ذهنی از آن دیگر حس نمی‌شود. در هر دوره تاریخی ممکن است الحاقاتی در بنای تاریخی انجام شود. برای مثال در مسجد «سپهسالار» تهران که متعلق به دوره قاجار است در دوره پهلوی الحاقاتی صورت گرفته. در مرمت این بنای تاریخی بر اساس مبانی نظری آن ممکن است به این نتیجه برسیم که باید بنا را به حالت اولیه دوره تاریخی‌اش برگردانیم، اما از طرفی نمی‌توان از الحاقات دوره پهلوی آن گذشته؛ چرا که هم واحد ارزش هستند و هم بخشی از هویت بنا شده‌اند. پس از مدتی تمام این اقدامات غیر اصولی، هویت فرهنگی، تاریخی، زیبایی‌شناسی و میراث ناملموس می‌گردد. در حفاظت و مرمت کارهایی که نمی‌کنیم بسیار مهم‌تر از کارهایی است که انجام می‌دهیم.

تغییر کاربری بناهای تاریخی، نابود می‌کند یا جلوی نابودی را می‌گیرد؟
او در بخشی دیگری از این گفت‌وگو، تعریف کاربری جدید و احیای بناهای تاریخی را یکی از اقدامات مثبت حوزه مرمت برشمرد و به ضعف‌های این رویکرد اشاره کرد و در این باره توضیح داد: یکی

آسیب‌ها در مرمت به حداقل خواهد رسید. این کارشناس مرمت همچنین با اعتقاد بر این تغییر کاربری و احیای درست بناهای تاریخی می‌تواند از نابودی آن‌ها جلوگیری کند. مالک بسیاری از خانه‌های تاریخی ثبت ملی با شکایت، ملک خود را از ثبت ملی خارج می‌نمایند تا به راحتی آپارتمان‌های جایگزین آن بنای تاریخی را در همه دنیا هم این درگیری وجود دارد. توجه کنید زمانی که صاحب یک اثر تاریخی هم فقط صاحب کالبد آن هستند نه معنا و فرهنگ پشت آن است، پس حق دخل و تصرف غیره را که معنایی و ارزش‌های آن اثر را محدود می‌نماید، در دنیا برای حفظ آثار تاریخی راهکار متفاوتی تجربه شده است. مثلاً در اسپانیا و برزیل کشورهایی که بافت تاریخی شهر حائز اهمیت است، نمای ساختمان‌ها را حفظ کردند و کالبد بنا را تخریب و نوسازی کرده‌اند. در بعضی از خانه اروپایی‌نما از داخل می‌ساختند مهم‌تر و ارزشمندتر است، در حالی که در معماری ایرانی داخل تاریخی هم حائز اهمیت است. بنابراین در بحث از بناهای تاریخی ایران چنین راه‌کاری مدون نیست. ما برای حفاظت از یک بنای تاریخی احیا می‌کنیم تا با نداشتن یک کاربری جدید، آن را تضمین کنیم. اما باید توجه داشته باشیم چیزی را فدای چه چیزی می‌کنیم. اگر در مرمتی درست طی شود، یعنی مطالعه تاریخی، فرهنگی، معماری، آسیب‌شناسی و طراحی مرمت درست و کامل انجام شده باشد، تغییر کاربری بنا مفید هم خواهد بود.

اطلاعیه سازمان ملی استاندارد ایران

بر اساس مصوبات نمود و یکمین اجلاس هیئت عالی استاندارد مورخ ۱۳۷۳/۹/۸ پنجم و سایر فرآورده های اجینی (به استثنای تولیدات سنتی) مشمول مقررات استاندارد اجباری می باشد، و نظر به اصلاح و به روز آوری استاندارد ها در یک هزار و هشتصد و پنجاه و هشتمین اجلاس هیئت کمیته ملی استاندارد خوراکی و فرآورده های کشاورزی مورخ ۱۳۷۳/۱۱/۱۷ استاندارد های مشروحه ذیل مورد اصلاح قرار گرفته اند؛ که در اجرای تبصره یک ماده ۱۴ قانون تقویت و توسعه نظام استاندارد مراتب جهت اطلاع عموم و توجه به الزامات قانونی آگهی میگردد.

عنوان استاندارد	شماره استاندارد و وضعیت در حال اجرا
پنیر گودا - ویژگی ها و روش های آزمون	۹۰۱۳ تجدید نظر اول
پنیر پارمسان - ویژگی ها و روش های آزمون	۹۰۱۱ تجدید نظر اول
کشک مایع صنعتی - ویژگی ها و روش های آزمون	۶۱۲۷ تجدید نظر دوم
کشک مایع - ویژگی ها و روش های آزمون	۲۴۵۲ تجدید نظر اول
پنیر بوتر کیزه - ویژگی ها و روش های آزمون	۹۰۱۴ تجدید نظر اول
پنیر چدار - ویژگی ها و روش های آزمون	۱۱۸۳۲ تجدید نظر اول
پنیر کاجپوتا - ویژگی ها و روش های آزمون	۹۰۱۲ تجدید نظر اول

الزامات قانونی:
شروع اجرای اجباری استاندارد مذکور ۳ ماه پس از انتشار آخرین آگهی در روزنامه می باشد. کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی ذیربط می‌توانند جهت کسب اطلاع بیشتر به تارنمای رسمی سازمان ملی استاندارد به نشانی: www.isiri.gov.ir و یا در تهران به سازمان ملی استاندارد و در استان ها به ادارات کل استاندارد مراجعه نمایند.

دفتر روابط عمومی و ارتباطات بین المللی

شماره آگهی: ۱۳۷۳۸۶۹ م ۱۳۵۵

روزنامه بیان ملی
مورخ ۳۰ شهریور ۱۳۸۱